

vires, potentiam, dignitatem commendat, magni facit, extollit; Gallorum robur, conatus parvipendit, fortissimæ illius gentis armorum aciem hebescere sibi persuadet, gladiosque illos, & mucrones, quos toties inimicorum suorum jugulis admoverunt, veluti in vagina reconditos torpere arbitratur; neque ex illa unquam eductos iri existimat. Ego contra, & Cæsarem, & Gallorum Regem plurimi facio, neque id modo agitur, ut cui potentissimorum Principum primæ partes sint attribuendæ, decernatur; in eo potius totius deliberationis cardo versatur, an e re vestra sit, Imperatori vos obstringi, Gallis in Italiam venientibus auxilia non præstatu-
 ros. Id porro si ullo unquam tempore ab animis vestris alienum, atque ab utilitate publica sejunctum fuit, hoc potissimum esse oportet, in quo res adeo in ancipiti sunt, ut quisnam illarum exitus sit futurus, quonam summorum Principum odia, injuriæ vicissim acceptæ, atque illatæ erupturæ sint, conjectura assequi difficillimum sit. An vero arbitramini, prudentissimi Senatores, Imperatorem de concordia vobiscum ineunda frustra sollicitum esse, resque vestras, quæ per tot annos a Maximiliano, cujus in locum ad imperii apicem Carolus evectus est, dolo, ac vi petitæ, & vexatæ fuerunt, illi curæ, & cordi esse? Quidquid agit, quidquid cogitat, quidquid molitur, eo spectat, ut nobilissimæ, ac quondam florentissimæ istius provinciæ, Italiæ inquam, quæ vetus Imperatorum sedes, ac domicilium fuit, arbiter, ac moderator sit; hoc adepto, cuncta ex animi voluntate in universa Christiana Republica facturum sibi pollicetur. Huic rei vestram cum Gallorum Rege societatem obsistere novit; neque illi, quo minus voti compos fiat, aliud magis esse impedimento. Quo fit, ut prudentibus viris, atque iis, qui in Republica administranda vitam exegerunt, mirum non videatur, si Cæsar vos a Gallorum abstrahere amicitia, modo minas intentando, modo illecebris pertentando, nullum non lapidem movendo contendat; cujus si voti compos fiat, quis nescit vobis illas pacis conditiones, quæ sibi in primis usui esse possint, impositurum? vestris auctum viribus, Insubrum opulentissimas ditiones defensurum? Atque hæc illi Tronus ultro concedere mihi videtur; nam quod vix animo assequi possum, si illud a vobis impetrat Cæsar, ut a fœdere Gallico recedatis, Regique Alpes transgresso au-